

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за ратифициране на Спогодбата между Република България и Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите

Член единствен. Ратифицира Спогодбата между Република България и Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите, подписана на 24 април 2015 г. в Крайова.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Щецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за ратифициране на Спогодбата между Република България и Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите

На 24 април 2015 г. в гр. Крайова, Румъния е подписана нова Спогодба между Република България и Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите (СИДДО).

Между Република България и Румъния към настоящия момент действа Спогодба между правителството на Република България и правителството на Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имущество, подписана в Букурещ на 1 юни 1994 г. (ДВ, бр. 92 от 1995 г.).

Този международен договор, обаче, е подписан преди повече от 20 години, когато икономическите отношения между двете държави са били коренно различни. Значителна част от разпоредбите на действащата СИДДО не регулира по адекватен и ефективен начин отношенията между държавите в областта на двойното данъчно облагане, което води до ограничено прилагане на спогодбата и до невъзможност съответната държава да води ефективна борба с предотвратяване на заобикалянето на данъчно облагане, укриването на данъци и данъчните измами. С оглед на това в новата СИДДО са включени клаузи, съобразени с последните тенденции в областта на данъчното облагане и обмена на информация, както и за целите на предотвратяване заобикалянето на данъчно облагане.

Новата СИДДО с Румъния след ратифицирането и влизането ѝ в сила ще има следните благоприятни последици:

- актуална и ефективна СИДДО, която балансирано и в максимална степен защитава по равнопоставен начин интересите на двете държави;
- развитие и обогатяване на българската договорна практика по СИДДО чрез предоговаряне на най-приложимите български СИДДО с благоприятни за българската държава разрешения; това дава все по-силни позиции на Република България при планираното предоговаряне на СИДДО с други европейски държави.

Подписаната нова СИДДО ще бъде актуален и ефективен инструмент за регулиране по най-благоприятен и взаимноизгоден начин на всички въпроси между Република България и Румъния в областта на международното двойно данъчно облагане. Тя ще съдейства за укрепване и стимулиране на икономическото и всяко друго сътрудничество между двете съседни държави във взаимен интерес.

Спогодбата подлежи на ратифициране от Народното събрание със закон на основание чл. 85, ал. 1, т. 7 от Конституцията на Република България.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

СПОГОДБА
МЕЖДУ
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РУМЪНИЯ
ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ
И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕТО
ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

Република България и Румъния,

Желаейки да разширят своите икономически отношения и да подобрят своето сътрудничество в данъчната област,

Възнамерявайки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите, без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на данъчното облагане, включително чрез споразумения за заобикаляне на спогодбите, насочени към получаване на облекчения, предоставени по тази Спогодба, в непряка полза на местни лица на трети държави,

се договориха, както следва:

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1 Обхват по отношение на лицата

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2 Данъци, за които се прилага Спогодбата

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху дохода, налагани от едната договаряща държава или нейни административно-териториални единици или органи на местна власт, независимо от начина, по който се събират.
2. За данъци върху дохода се считат всички данъци, наложени върху общия доход или върху елементи от дохода, включително данъците върху печалби от прехвърляне на движимо или недвижимо имущество, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.
3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата, са по-специално:
 - а) в случая на Румъния:
 - (i) данъкът върху доходите;
 - (ii) данъкът върху печалбата;
 - б) в случая на България:
 - (i) данъкът върху доходите на физическите лица;
 - (ii) корпоративният подоходен данък.
4. Спогодбата ще се прилага и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
 - а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Румъния, според изискванията на контекста;

б) терминът "Румъния" означава държавната територия на Румъния, включително териториалното море, и въздушното пространство над тях, върху които Румъния упражнява суверенитет, както и прилежащите зони, континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Румъния упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие със своето законодателство и с правилата и принципите на международното право;

в) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът "предприятие" се прилага по отношение на осъществяването на всяка стопанска дейност;

ж) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът "национално лице" означава всяко физическо лице, притежаващо гражданство на едната договаряща държава и всяко юридическо лице, сдружение от лица или всяко друго образувание, чийто статут се основава на действащите закони в едната договаряща държава;

и) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или пътно превозно средство, използвани от местно лице на едната договаряща държава, освен когато такива превозни средства се използват единствено между места, намиращи се в другата договаряща държава;

к) терминът "компетентен орган" означава:

(i) в случая на Румъния, министърът на публичните финанси или негов упълномощен представител;

(ii) в случая на България, министърът на финансите или упълномощен представител;

л) терминът „стопанска дейност“ също включва извършването на професионални услуги и на други дейности с независим характер;

м) терминът „данък“ означава български данък или румънски данък, според изискванията на контекста.

2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към този момент законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимите данъчни закони на тази държава, ще има предимство по отношение на значението на този термин, определено в други закони на тази държава.

Член 4 Местно лице

1. За целите на тази Спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на управление, място на регистрация, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава и всяка нейна административно-териториална единица или орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизненни интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от двете държави, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще определят чрез взаимно споразумение договарящата държава, на която това лице се счита за местно лице за целите на Спогодбата.

Член 5 Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен, монтажен или инсталационен обект представляват място на стопанска дейност само ако продължават повече от дванадесет месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, които са изложени на търговски панаир или изложение и които се продават от предприятието след края на такъв панаир или изложение;

д) поддържане на определено място на дейност единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

е) поддържане на определено място на дейност само за извършване на всяка друга дейност за предприятието, която има подготвителен или спомагателен характер;

ж) поддържане на определено място на дейност само за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "е" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 6, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място на дейност място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.
2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски и речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.
3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.
4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.
2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.
3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагасмите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; така приетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от използване на кораби, самолети, железопътни или пътни превозни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от използване на речни кораби във вътрешния воден транспорт се облагат само в тази държава.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава, и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятието на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10 Дивиденти

1. Дивидентите, платени от дружество, местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

Тази алинея няма да се прилага по отношение на доход, който е приравнен на дивиденти за данъчни цели съгласно действащото законодателство на Румъния, или дивидент, който представлява скрито разпределение на печалбата съгласно действащото законодателство на България. В такива случаи всяка договаряща държава прилага своето вътрешно законодателство по отношение на такъв доход.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, доходи, получени от пълна или частична ликвидация на дружество, както и доходи от други права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място

на стопанска дейност, разположено в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

6. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от издаването или прехвърлянето на акциите или другите права, по отношение на които се изплащат дивидентите, е да се облагодетелства от този член посредством такова издаване или прехвърляне.

Член 11 Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива лихви обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите, възникнали в едната договаряща държава, са освободени от облагане с данък в тази държава, ако са получени и притежавани от другата договаряща държава или нейна административно-териториална единица или орган на местна власт, или от Централната банка на тази друга държава, или от всяка агенция, банка или институция на тази друга държава, нейна административно-териториална единица или орган на местна власт, или ако вземанията за дълг на местно лице на другата договаряща държава са гарантирани, застраховани или финансирани от финансова институция изцяло притежавана от тази друга държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плащането е местно лице на тази държава. Когато обаче плащането на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато поради особени взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид вземането за дълг, във връзка с което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

8. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на вземанията за дълг, по отношение на което се изплащат лихвите, е да се облагодетелства от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от бруtnата сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително софтуер, кинофилми, както и филми или записи за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или за правото на използване на всяко промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава ще се

счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

7. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, по отношение на които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е да се облагодетелства от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6, и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или пътни превозни средства, използвани в международния транспорт, речни кораби, използвани във вътрешния воден транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива превозни средства, се облагат с данък само в тази държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на акции или дялове, които придобиват повече от 50 процента от стойността си пряко или непряко от недвижимо имущество, разположено в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17, 18 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, речен кораб, самолет, железопътно или пътно превозно средство, използвани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

Член 15

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14,

могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, доходи, получени от дейности, извършвани от художествени изпълнители или спортисти в едната договаряща държава, когато посещенията в тази държава се финансира изцяло от публични фондове на другата държава или на нейни административно-териториални единици или органи на местна власт, или от тяхна обществена институция, и дейностите не се извършват с цел реализиране на печалби, са освободени от облагане с данък в договарящата държава, в която се извършват тези дейности.

Член 17

Пенсии и анюитети

1. Каго се имат предвид разпоредбите на чл. 18, ал. 2, пенсии и други подобни плащания във връзка с трудово правоотношение в миналото и анюитети, изплатени на местно лице на едната договаряща, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 на този член, плащания, извършени на основание обществена схема, което е част от социалноосигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава.

3. Терминът „анюитети“ означава определени суми, които се изплащат периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определен период от време, в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършените плащания в пари или в тяхна равностойност.

Член 18

Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсии, изплатени от едната договаряща държава или от нейна административно-териториална единица или от неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или единица или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или нейна административно-териториална единица или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или единица, или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 14, 15, 16 и 17 се прилагат по отношение на заплати, надници, пенсии или други подобни възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейна административно-териториална единица или неин орган на местна власт.

Член 19 **Студенти и стажанти**

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава.

Член 20 **Преподаватели и научни работници**

Физическо лице, което посещава едната договаряща държава за период, ненадвишаващ две години, единствено с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга призната образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди това посещение местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данък в първата посочена държава по отношение на всяко възнаграждение за такова преподаване или научно изследване, при условие че това възнаграждение е получено от него от източници извън тази държава.

Член 21 **Други доходи**

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато притежателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност и правото или имуществото, във връзка с които се изплаща доходът, са действително свързани с такова място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

3. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, по отношение на което се изплащат доходите, е да се облагодетелства от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

ГЛАВА IV МЕТОДИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 22

Избягване на двойното данъчно облагане

1. В Румъния двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

Когато местно лице на Румъния получава доходи, които, в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, могат да се облагат с данък в България, Румъния ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху доходите, платен в България.

Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка върху доходите, изчислен преди приспадането, която е причислима към доходите, които могат да бъдат обложени с данък в България.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи, които, в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, могат да се облагат с данък в Румъния, България ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху доходите, платен в Румъния. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка върху доходите, изчислен преди приспадането, която е причислима към доходите, които могат да бъдат обложени с данък в Румъния.

б) когато, в съответствие с която и да е разпоредба на тази Спогодба, полученият доход от местно лице на България е освободен от облагане с данък в България, България може независимо от това да вземе предвид освободения доход при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход на това местно лице.

ГЛАВА V СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл. 1, тази разпоредба се прилага и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на

другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на това предприятие ще се приспадат при същите условия, както ако са били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятията на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на данъците, които са в обхвата на тази Спогодба.

Член 24

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на чл. 23, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25 Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, за която може да се предвиди, че се отнася към изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или към администрирането или привеждането в изпълнение на вътрешните законодателства относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни административно-териториални единици или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава, и ще се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, или с контрола върху горните дейности. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното, информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентния орган на предоставящата държава разреши такава употреба.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагани на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена, икономическа или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите способности за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от ал. 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма собствен интерес от такава информация.

5. Разпоредбите на ал. 3 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или фидуциар, или поради това, че информацията е свързана с участие в определено лице.

Член 26

Съдействие при събиране на данъци

1. Договарящите държави взаимно си предоставят съдействие при събиране на публични вземания. Това съдействие не е ограничено от чл. 1 и 2. Компетентните органи на договарящите държави могат да определят начина на прилагане на този член чрез взаимно споразумение.
2. Терминът „публично вземане”, използван в този член, означава сума, дължима във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни административно-териториални единици или органи на местна власт, доколкото предвиденото данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба или на всяко друго споразумение, по което договарящите държави са страни, както и лихви, административни санкции и разходи за събирането или обезпечаването, свързани с тази сума.
3. Когато публично вземане на едната договаряща държава подлежи на принудително изпълнение съгласно законите на тази държава и се дължи от лице, което според законите на тази държава към този момент не може да възпрепятства неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на събирането от компетентния орган на другата договаряща държава. Това публично вземане се събира от тази друга държава в съответствие с разпоредбите на нейните закони, приложими към принудителното изпълнение и събирането на нейните собствени данъци, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава.
4. Когато публично вземане на едната договаряща държава е вземане, по отношение на което тази държава може да предприеме обезпечителни мерки съгласно своето законодателство, за да осигури неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на предприемане на действия по обезпечаването от компетентния орган на другата договаряща държава. Тази друга държава предприема обезпечителни мерки по отношение на това публично вземане в съответствие с разпоредбите на своето законодателство, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, дори ако към момента на прилагането на такива мерки публичното вземане не подлежи на принудително изпълнение в първата посочена държава или се дължи от лице, което има правото да възпрепятства неговото събиране.
5. Независимо от разпоредбите на ал. 3 и 4, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не подлежи в тази държава на ограниченията на давностните срокове или не се ползва с привилегиите, предвидени за публични вземания по законите на тази държава, поради своя характер на такова. В допълнение, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не се ползва в тази държава с привилегиите, предвидени за това публично вземане по законите на другата договаряща държава.
6. Действия, свързани със съществуването, валидността или сумата на публично вземане на едната договаряща държава, няма да се предприемат пред съд или административен орган на другата договаряща държава.
7. Когато във всеки един момент след отправяне на молба по ал. 3 или 4 от едната договаряща държава и преди другата договаряща държава да събере и преведе

съответното публично вземане на първата посочена държава, съответното публично вземане престава да бъде:

а) в случаите на молба по ал. 3, публично вземане на първата посочена държава, което подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което към този момент не може да възпрепятства неговото събиране по законите на тази държава, или

б) в случаите на молба по ал. 4, публично вземане на първата посочена държава по отношение на което тази държава съгласно своето законодателство може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури неговото събиране,

компетентният орган на първата посочена държава незабавно уведомява компетентния орган на другата държава за този факт и, по избор на другата държава, първата посочена държава ще спре или оттегли молбата си.

8. В никакъв случай разпоредбите на този член няма да се считат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предприема мерки, които биха противоречали на обществения ред (*ordre public*);

в) да предоставя съдействие, ако другата договаряща държава не е изчерпала всички разумни мерки за събиране или обезпечаване според случая, които съществуват по нейните закони или според административната ѝ практика;

г) да предоставя съдействие в онези случаи, когато административната тежест за тази държава е очевидно непропорционална на ползата, която ще получи другата договаряща държава.

Член 27

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съгласно общите принципи на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА VI ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Влизане в сила

1. Тази Спогодба влиза в сила от датата на по-късното от уведомленията, изпратени по дипломатически път, с които договарящите държави се уведомяват взаимно, че са изпълнени изискванията на вътрешното законодателство за влизане в сила на Спогодбата.

2. Разпоредбите на Спогодбата се прилагат на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

3. Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществото, сключена в Букурещ на 1 юни 1994г., ще се счита за прекратена от датата на влизане в сила на тази Спогодба и ще прекрати действието си от датата на прилагане на тази Спогодба.

Член 29 Прекратяване

1. Тази Спогодба остава в сила за неопределено време, но всяка от договарящите държави може да прекрати Спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата за прекратяването не по-късно от 30 юни на всяка календарна година, започваща пет години след годината, в която Спогодбата е влязла в сила.

2. В такъв случай Спогодбата ще се счита за прекратена и ще спре да действа на и след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомлението за прекратяване.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ НА ГОРНОТО, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА в два екземпляра в Крайова на 24 април 2015 г. на български, румънски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

ЗА РУМЪНИЯ: